

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Hany Tiché a soudců JUDr. Renáty Lukešové a JUDr. Filipa Havrdy ve věci

žalobce:

Ing. D. C., narozený [redacted]
bytem [redacted]
zastoupený advokátem JUDr. Zdeňkem Tomíčkem
sídlem Mánesova 881/27, 120 00 Praha 2

proti

žalovanému:

S. K., narozený [redacted]
bytem [redacted]
zastoupený advokátem JUDr. Christianem Choděrou
sídlem Jugoslávská 12, 120 00 Praha 2

o zaplacení částky 19 069,60 Kč s příslušenstvím, o odvolání žalovaného proti rozsudku Okresního soudu v Kolíně ze dne 5. 12. 2017, č. j. 12 C 151/2017-77

takto:

- I. Rozsudek soudu prvního stupně se ve výroku III. o náhradě nákladů řízení mění tak, že výše nákladů řízení činí 5 870 Kč; jinak se v tomto výroku a v napadeném výroku I. potvrzuje.**
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů odvolacího řízení 4 888 Kč do patnácti dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám advokáta JUDr. Zdeňka Tomíčka.**

Odůvodnění:

1. Okresní soud v Kolíně rozsudkem ze dne 5. 12. 2017, č. j. 12 C 151/2017-77, výrokem I. uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobci 12 487 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku. Výrokem II. žalobu co do částky 6 582 Kč zamítl. Výrokem III. uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení 5 952 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku k rukám právního zástupce žalobce. Soud prvního stupně po provedeném dokazování dospěl k závěru, že žalovaný porušil svoji povinnost ze smlouvy, kterou uzavřel se žalobcem, a to povinnost

Shodu s prvopisem potvrzuje Marcela Svobodová

zaplatit žalobci za provedené práce. V důsledku nesplnění povinnosti žalovaného zaplatit žalobci řádně a včas dle vystavené faktury za provedené práce, mu vznikla v příčinné souvislosti s jednáním žalovaného škoda spočívající v zaplacení právní služby, aby se domohl po žalovaném dlužného plnění. Soud přiznal žalobcem požadované plnění pouze částečně, když v části nároku nepovažoval žalobcem požadované náklady na právní zastoupení za účelně vynaložené, tedy nevzniklé v příčinné souvislosti s jednáním žalovaného.

2. Proti shora uvedenému rozsudku podal včas odvolání žalovaný, a to pouze proti výroku I. a III. Namítal, že se žalobcem uzavřel smlouvu formou objednávky a tato smlouva obsahovala všechny obligatorně dohodnuté skutečnosti. Mluví-li rozhodnutí soudu o prodlení, potom jde o nepatřičnou úvahu, neboť lhůta k plnění musí být buď stanovena zákonem, smlouvou nebo jiným předpisem. Poslední zákonná úprava doby úhrady faktur byla stanovena v bývalém hospodářském zákoníku, který pozbyl platnosti v roce 1991. Lhůta k plnění uvedená žalobcem na fakturách postrádá opory v obsahu smlouvy mezi účastníky uzavřené. Jestliže žalovaný nerespektoval datum žalobcem na fakturě uvedené, do prodlení se nedostal. Dle žalovaného měl žalobce žalovat nikoli na plnění, ale na určení doby a data plnění soudem. Žalovaný dále namítá, že rozsudek soudu prvního stupně je do určité míry nepřezkoumatelný, neboť v závěru třetí strany odůvodnění je uvedeno, že „žalobci vznikla škoda ve výši 19 069 Kč“, ač mu byla přiznána částka 12 847 Kč. Pokud by i bylo pravdou, že poskytnutí právních služeb žalobci bylo nezbytné, pak mu nemělo být přiznáno víc než půl úkonu, a to za právně jednoduchou výzvu k plnění. Právní zástupce žalobce nemusel řešit procesní podmínky případného budoucího sporu a nemusel řešit ani právní stránku věci. Sebedelší výzva k plnění je dle žalobce jednoduchým právním úkonem, a to i tehdy, jde-li pouze o vyličení skutkových okolností a pohrůzku soudním sporem. Pro sepis předžalobní upomínky není třeba podstupovat převzetí věci. Žalovaný navrhl, aby odvolací soud napadený rozsudek změnil tak, že žalobu zamítne a přizná mu náhradu nákladů řízení před soudy obou stupňů v plném rozsahu.
3. Žalobce ve svém vyjádření k odvolání žalovaného namítal, že žalovaný v odvolání dostatečně nevymezil odvolací důvod a je otázkou, zda je možné se daným odvoláním zabývat. Zdůraznil, že v ustanovení § 1958 odst. 2 zákona č. 89/2012 Sb. občanského zákoníku, dále jen o. z., je uvedeno, že není-li mezi stranami ve smlouvě sjednán čas plnění, může věřitel požadovat plnění ihned a dlužník je poté povinen splnit bez zbytečného odkladu, a proto je žalovaného tvrzení o tom, že není-li ve smlouvě výslovně upraven čas plnění, nemůže nastat prodlení se splněním daného závazku nesprávné. Mezi stranami byla uzavřena platná smlouva o dílo, žalovaný se ocitl v prodlení s úhradou svých závazků z této smlouvy, kdy doba splatnosti faktur, vystavovaných žalobcem byla po celou dobu spolupráce neměnná a žalovaný ji nikdy nespороval. Rozhodnutí soudu prvního stupně žalobce považuje za přezkoumatelné. Není podstatné, jakým plněním či z jakých důvodů ke vzniku škody došlo, ale podstatná je skutečnost, zda ke vzniku škody došlo v příčinné souvislosti s jednáním žalovaného. Žalobce uvedl, že žalobě mělo být dle jeho názoru vyhověno v celém rozsahu, neboť náklady jím vynaložené na právní zastoupení byly vynaložené účelně. Navrhl, aby odvolací soud rozsudek soudu prvního stupně potvrdil a přiznal mu náhradu nákladů řízení.
4. Krajský soud v Praze jako soud odvolací po zjištění, že odvolání bylo podáno včas, osobou k tomu oprávněnou a proti rozhodnutí, proti němuž je přípustné, přezkoumal rozhodnutí v napadené části podle § 212 a § 212a občanského soudního řádu, dále jen „o. s. ř.“, a neshledal odvolání žalovaného opodstatněným.

5. Rozsudek soudu prvního stupně nebyl odvoláním ve výroku II. napaden, a proto v tomto výroku nabyl samostatně právní moci (§ 206 odst. 2 o. s. ř.).
6. Soud prvního stupně vyšel z následujících skutkových zjištění:
Žalobce prováděl pro žalovaného na základě jejich dohody stavební práce, kdy mu mimo jiné za zhotovení topení dle rozpočtu fakturoval fakturou č. 2016032 ze dne 11. 11. 2016 s datem splatnosti 18. 11. 2016 částku 31 390 Kč, za zhotovení elektroinstalace fakturou č. 2016035 ze dne 9. 12. 2016 se splatností 16. 12. 2016 částku 30 500 Kč a za zhotovení stavebních prací fakturou č. 2016034 ze dne 9. 12. 2016 se splatností 16. 12. 2016 částku 32 011 Kč. Žalobce žalovaného opakovaně vyzýval k zaplacení dlužných částek od doby splatnosti jednotlivých faktur. Žalovaný neplatil a žalobce uzavřel smlouvu o právním zastoupení s JUDr. Zdeňkem Tomíčkem. Právní zástupce žalobce zaslal žalovanému předžalobní výzvu k úhradě dne 2. 1. 2017. Žalovaný uhradil žalobci dne 3. 1. 2017 fakturu č. 2016032 ve výši 31 390 Kč a fakturu ze dne 9. 12. 2016 č. 2016035 na částku 30 500 Kč. Dne 17. 1. 2017 uhradil žalobci fakturu č. 2016034 ze dne 9. 12. 2016 na částku 32 011 Kč. Advokátní kancelář CEE Attorneys Tomíček Legal s.r.o. vystavila žalobci za právní služby dne 6. 2. 2017 fakturu č. 20160301 s datem splatnosti 20. 2. 2017 na částku 8 534,13 Kč a dne 17. 2. 2017 fakturu č. 20160317 se splatností 3. 3. 2017 na částku 10 599,60 Kč. Žalobce uhradil obě faktury za právní zastoupení dne 24. 2. 2017 a dne 7. 3. 2017.
7. Soud prvního stupně správně na věc aplikoval ustanovení zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, dále jen o. z.
8. Podle § 2913 odst. 1 a 2 o. z. poruší-li strana povinnost ze smlouvy, nahradí škodu z toho vzniklou druhé straně nebo i osobě, jejímuž zájmu mělo splnění ujednané povinnosti zjevně sloužit. Povinnosti k náhradě škody se škůdce zproští, prokáže-li, že mu ve splnění povinnosti ze smlouvy dočasně nebo trvale zabránila mimořádná nepředvídatelná a nepřekonatelná překážka vzniklá na jeho vůli.
9. Podle § 2586 odst. 1 o. z. se smlouvou o dílo zhotovitel zavazuje provést na svůj náklad a nebezpečí pro objednatele dílo a objednatel se zavazuje dílo převzít a zaplatit cenu. V tomto případě byl objednatelem žalovaný a zhotovitelem žalobce, který se zavázal provést pro žalovaného stavební práce, a žalovanému vznikla povinnost za dílo zhotovené žalobcem zaplatit.
10. Podle § 1958 odst. 2 o. z. neujednají-li si strany, kdy má dlužník splnit dluh, může věřitel požadovat plnění ihned a dlužník je poté povinen splnit bez zbytečného odkladu.
11. Základními předpoklady pro náhradu vzniklé újmy jsou porušení smluvní povinnosti, vznik újmy a příčinná souvislost mezi porušením povinnosti a vznikem újmy. Zavinění se nevyžaduje. Účastníci uzavřeli ústní smlouvu o dílo, na základě které žalobce prováděl pro žalovaného práce na stavbě domu. Účastníci si nedohodli konkrétní lhůtu pro placení faktur žalovaným. Jako plnění bez zbytečného odkladu dle § 1958 o. z. soudní praxe uvádí lhůtu sedmi až deseti dnů od doručení výzvy a tuto lhůtu odvíjí od obvyklého významu okamžitého plnění ve smyslu § 1959 písm. e) o. z., kdy je jako plnění „ihned“ stanovena doba pěti dnů. Žalobce stanovil žalovanému pro plnění lhůtu sedmi dnů, což je dle odvolacího soudu lhůta dostatečná a stanovená v souladu s ustanovením § 1958 odst. 2 o. z. Žalovanému muselo být známo, že sjednané práce již byly provedeny, a že je bude muset žalobci uhradit. Argumentace žalovaného o nedostatku platebních podmínek, zejména dohody o lhůtě k plnění, není správná.

12. Bylo prokázáno, že žalovaný nesplnil svoji smluvní povinnost (§ 2913 odst. 1 a 2 o. z.) vůči žalobci zaplatit mu včas, tedy bez zbytečného odkladu (ve lhůtě dle § 1958 odst. 2 o. z., jak uvedeno shora, konkrétně do 18. 11. 2016 a 16. 12. 2016) cenu za objednané stavební práce. Žalobce se marně opakovaně sám domáhal po žalovaném zaplacení dlužné částky a důvodně se tak domníval, že mu žalovaný dluh zaplatit nehodlá. V souvislosti s nesplněním povinnosti žalovaného uzavřel smlouvu o právním zastoupení s advokátem, aby dosáhl splnění smluvní povinnosti žalovaného zaplacením ceny za provedenou práci. Na právní zastoupení žalobce vynaložil finanční prostředky a vznikla mu tak újma na jeho majetku, který se zmenšil v souvislosti s porušením smluvní povinnosti žalovaného, neboť kdyby žalovaný zaplatil žalobci včas, nemusel by žalobce vynakládat finanční prostředky na právní zastoupení. Újma (škoda) vzniklá žalobci je v příčinné souvislosti s porušením povinnosti žalovaného zaplatit včas za zhotovené dílo žalobci. Žalobci tak vzniklo právo na náhradu škody v podobě účelně vynaložených nákladů na právní zastoupení.
13. Odvolací soud se ztotožňuje se závěrem soudu prvního stupně, pokud jde o výši škody vzniklé z porušení smluvní povinnosti žalovaným. Soud prvního stupně správně na zjištění výše škody aplikoval vyhlášku č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, dále jen „AT“, dle kterého bylo žalobci právním zástupcem účtováno. Žalobci tak náleží náhrada za dva úkony právní služby po 4 860 Kč dle § 7 AT, počítáno z pct 93 901 Kč (nezaplacený součet faktur), dvě náhrady hotových výdajů po 300 Kč dle § 13 odst. 3 AT, a 21 % DPH, jež bylo žalobci vyúčtováno za shora uvedené, neboť právní zástupce byl a je plátcem DPH, což doložil. Odměna za dva úkony právní služby byla správně přiznána za převzetí a přípravu zastoupení a za výzvu se základním, skutkovým a právním rozbohem předcházejícím návrhu ve věci samé dle § 11 odst. 1 písm. a, d) AT. Výzvu k plnění učiněnou právním zástupcem žalobce odvolací soud považuje za plný úkon právní služby dle § 11 odst. 1 AT, neboť obsahuje podrobný popis skutku a rovněž právní hodnocení, byť bez uvedení jednotlivých paragrafů o. z. Ze strany právního zástupce žalobce došlo k převzetí a přípravě zastoupení a zároveň k vypracování výzvy k plnění, kdy na základě této výzvy bylo žalovaným plněno. Porušením povinnosti žalovaného zaplatit žalobci včas na základě smluvní povinnosti za provedené práce, vznikla žalobci škoda spočívající ve vynaložení nákladů na právní služby advokáta v částce 12 487 Kč po zaokrouhlení. K přípravě a převzetí zastoupení může dojít, i když nedojde v důsledku činnosti právního zástupce k zahájení civilního řízení.
14. Odvolací soud k odvolací námitce žalovaného o nepřezkoumatelnosti rozsudku soudu prvního stupně konstatuje, že rozsudek má všechny náležitosti stanovené § 157 odst. 2 o. s. ř., neboť jasně uvedl svá skutková zjištění, jak věc posoudil po právní stránce a jakými úvahami se při rozhodování řídil. Skutečnost, že soudem byla uvedena jako vzniklá škoda celá částka 19 069 Kč je spíše neobratnou formulací soudu, neboť podrobně popsal, jakou částku z celkem žalované částky 19 069 Kč považuje za účelně vynaložené náklady žalobce.
15. Soud prvního stupně správně při určení náhrady nákladů řízení postupoval dle § 142 odst. 2 o. s. ř., pochybil však při výpočtu náhrady nákladů řízení před soudem prvního stupně. Více úspěšný ve věci byl žalobce, kterému vzniklo právo na poměrnou část náhrady nákladů řízení v rozsahu 32% (úspěch žalobce 66%, úspěch žalovaného 34%, 66-34=32%). Žalobci vznikl nárok na úhradu zaplaceného soudního poplatku 1 000 Kč, na odměnu za šest úkonů právní služby dle § 7 po 1 900 Kč za úkon, za šest náhrad hotových výdajů dle § 13 odst. 3 AT ve spojení s jeho § 11 odst. 1 písm. a) převzetí a příprava právního zastoupení, písm. d) sepsání žaloby, kvalifikovaná výzva, vyjádření, písm. g) dvakrát účast při jednání. Žalobci vzniklo právo na zaplacení 21% DPH, neboť právní zástupce žalobce prokázal, že je jeho plátcem. Celkové náklady řízení by činily 18 344 Kč, 32% (ve kterých je úspěšný žalobce) činí 5 870

Kč a tato částka byla odvolacím soudem žalobci přiznána s tím, že soud prvního stupně správně rozhodl o jejím přiznání v třídní paritní lhůtě (§ 160 odst. 1, věta před středníkem o. s. ř.) a k rukám právního zástupce žalobce (§ 149 odst. 1 o. s. ř.).

16. S odkazem na shora uvedené odvolací soud rozsudek soudu prvního stupně změnil dle § 220 odst. 1 o. s. ř., pouze ve výši částky náhrady nákladů řízení a v napadeném výroku I. rozsudek soudu prvního stupně v souladu s ustanovení § 219 o. s. ř. jako správný potvrdil.
17. O náhradě nákladů odvolacího řízení bylo rozhodnuto dle ustanovení § 224 odst. 1 a § 142 odst. 1 o. s. ř., kdy plně úspěšnému žalobci byla přiznána náhrada nákladů řízení spojená se zastoupením advokátem za dva úkony právní služby po 1 620 Kč dle § 7 AT, z pct 12.847 Kč a dvě náhrady hotových výdajů po 300 Kč dle ustanovení § 13 odst. 1, 3 AT s odkazem na ustanovení § 11 odst. 1 písm. d) vyjádření k odvolání, písm. g) účast při jednání. Celkové náklady odvolacího řízení přiznané žalobci činí 4 888 Kč a byly přisouzeny v patnáctidenní lhůtě (ustanovení § 160 odst. 1 věta za středníkem o. s. ř.) a na zákonné platební místo (§ 149 odst. 1 o. s. ř.). Delší než třídní lhůta k plnění byla odvolacím soudem stanovena z toho důvodu, že třídní lhůtu považuje za nepřiměřeně krátkou, neboť v této lhůtě zpravidla účastníci nejsou schopni zjistit, že rozhodnutí nabylo právní moci a vystavují se tak nebezpečí zahájení exekučního řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není dovolání přípustné (§ 238 odst. 1 písm. c) o. s. ř.).

Praha 28. března 2018

JUDr. Hana Tichá v.r.
předsedkyně senátu